

ת"פ 9764/11/17 - מדינת ישראל רשות המיסים היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי נגד ראאפת תלג'י

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 9764-11-17 מדינת ישראל- רשות המיסים,
היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי נ' תלג'י

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין:	המאשימה:
	מדינת ישראל רשות המיסים היחידה המשפטית
	מחוז מרכז-מע"מ פלילי באמצעות ב"כ עוה"ד
	אור הדאיה
נגד	
הנאשם:	ראאפת תלג'י באמצעות ב"כ עוה"ד עדי ארליך

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו **בשלוש עבירות** של ניכוי מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך, כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117 (ב) (5) + 117 (ב) (3) לחוק הנ"ל.

הנאשם, בהיותו רשום כעוסק מורשה בהתאם לחוק, בין ינואר 2014 - יולי 2014, ניכה בהוראתו של אדם אחר ובהנחיותיו מס תשומות בלא מסמכים כדין במטרה לחמוק או להשתמט מתשלום מס.

מס התשומות שאותו ניכה הנאשם בניגוד לחוק התייחס לשלושה דוחות ינואר-פברואר 2014, מרץ-אפריל 2014 ו - יולי 2014 בסכום כולל של 2,576,383 ₪, כמפורט בנספח.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לעבירות המתוארות בעובדות, נע בין 8 - 36 חודשי מאסר בפועל, יחד עם קנסות שבין 10,000 ₪ - 50,000 ₪.

אפנה, בשינויים המחויבים, אל פסקי-הדין הבאים של בית-המשפט העליון במקרים בהם לא השיבו הנאשמים את הגזלה:

רע"פ 5070/17 **אבו מחמיד נגד מדינת ישראל** (4.7.17): הנאשם, **נעדר עבר פלילי**, אשר הורשע בכך שניכה מס תשומות בהעדר מסמך במטרה להתחמק מתשלום מס בשווי כולל של כ - **2.5 מיליון ₪**, המחדל לא הוסר (צוין כי בעת הדיון בבית המשפט העליון הנאשם טען להיתכנות להשבת חלק נכבד מהמחדל) **נדון ל - 27 חודשי מאסר בפועל** יחד עם ענישה נלווית.

רע"פ 1634/10 **סופה שמירה בע"מ נגד מדינת ישראל** (23.6.10): נאשמים שפעלו בדרך של קיזוז מס בשווי של כ - 847,053 ₪, נדונו ל - **20 חודשי מאסר בפועל** ו - 20 אלף ₪ קנס (מיליון ₪ על החברה).

רע"פ 3995/15 **יאסר זלבני נגד מדינת ישראל** (18.6.15): נאשם, **בעל עבר פלילי**, בין השאר בעבירות מס, אשר נדון בגין עבירות של מסירת אמרות כוזבות לרשויות המס, בכך שהגיש 13 חשבוניות מס בסכום **7.3 מיליון ₪**, נקבע מתחם שבין 10 - 36 חודשי מאסר בפועל, והוא נדון ל - **28 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4149/16 **עמוס אברהם נגד מדינת ישראל** (23.10.18): נאשם, אשר הוציא 305 חשבוניות פיקטיביות של 7 חברות שונות ומכר אותן לגורמים שונים, בהיקף מחדל מס של **1.8 מיליון ₪**, אשר לא הוסר נדון ל - **30 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית**.

רע"פ 6313/17 **לוי נגד מדינת ישראל** (9.4.18): נאשם, אשר קיזז 28 חשבוניות מס, בסכום מס של כ - **800,000 ₪**, שלא פעל להשבת הגזלה, נדון ל - **18 חודשי מאסר בפועל** ול - 50 אלף ₪ קנס. בית-המשפט העליון קבע: "מעבר לדרוש, אף לגופם של דברים, דין הבקשה להידחות. מעין בפסקי הדין שניתנו בערכאות הקודמות ניכרת התייחסות רבה לנסיבותיו האישיות של המבקש, אשר בעקבותיה אף נקבע עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע בעניינו. בצד האמור, הערכאות הקודמות התייחסו לכך שהמבקש הורשע במגוון עבירות מס חמורות בסכומים גבוהים, וקבעו שהוא לא פעל להשבת הכספים."

רע"פ 5718/05 **אוליבר נגד מדינת ישראל** (8.8.05): נאשם, אשר קיזז 40 חשבוניות מס, לא השיב חוב של **כחצי מיליון ₪**, נדון ל - **36 חודשי מאסר בפועל** ול - 50,000 ₪ קנס.

רע"פ 4443/18 **אבו פריח נגד מדינת ישראל** (10.7.18): נאשם, אשר הורשע לאחר הליך של הבאת ראיות, בכך שלא הגיש 153 דוחות לפקיד השומה, היקף המס הגלום בהם עלה כדי **1.3 מיליון ₪**, המחדל לא הוסר, בעל עבר נקי נדון ל - **21 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1136/17 **חברת פרופיל ואח' נגד מדינת ישראל** (28.3.17): בגין ניכוי מס תשומת בהעדר מסמך ועבירות

נוספות, בשווי של כ - **1.2 מיליון ₪** נדון הנאשם ל - **20 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 2136/14 **לאפי מוסא נגד מדינת ישראל** (24.3.14): בגין ניכוי מס תשומת בהעדר מסמך, בשווי של כ - 1.4 מיליון ₪, יחד עם עבירות מס נוספות נדון הנאשם ל - **16 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע שלוש עבירות חמורות ביותר - הוא הגיש שלושה דוחות נפרדים לשלטונות המס באופן שהוביל לקבלת **סכום כסף נכבד ביותר כלומר: 2,576,383 ₪. הלכה למעשה גנב הנאשם את הסכום מקופת המדינה.**

מעשי הנאשם מחייבים נקיטה בענישה, אשר תשתלב ברמת הענישה במקרים שכאלה, המרתיעה את היחיד ואת הרבים כדי לאפשר למדינה לנהל משטר מס שוויוני, אמין ותקין שהוא תנאי בסיס לניהולה של חברה תקינה.

ראינו לעיל, כי במקרים רבים, למרות כל הנסיבות המקלות והנסיבות האישיות, בתי-המשפט עומדים על כך, כי **עונשם הראוי של עברייני מס הגוזלים את כספה של המדינה ואינם משיבים את הגזלה הינו למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.**

ברע"פ 977/13 **משה אודיז נגד מדינת ישראל** (20.02.2013) נקבע: "בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, והעקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס".

הנאשם לא השיב את סכום גזל המס ואף לא את חלקו ונתן זה עומד לחובתו. כאשר נאשם מודה ומביע חרטה על מעשיו, אך אינו משיב את הגזל נשוא מס התשומות, אין להעניק משקל רב לאותה חרטה שבמלל בלבד. בעניין זה יפים דברים של בית-המשפט העליון בע"פ 395/75 מיכאל צור נגד מדינת ישראל פ"ד ל (2) 589:

"לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידיו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העברייני מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק. פשיטא שמדיניות בתי-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות

שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. וכן להיפך: עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה, בין שבזבז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשישחרר. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע). ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; ידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבונו הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה."

אף אם מצבו הכלכלי של הנאשם אינו מאפשר לו להשיב 2.5 מיליון ₪ לקופת המדינה, הייתי מצפה לראותו עושה כל מאמץ להשבה **ולו חלקית** וכך לא עשה הנאשם שבפנינו.

איני סבור, כי יש להעניק לעובדה כי הנאשם פעל תחת הוראתו והנחיתו של אחר, משקל מכריע לקולה, אלא משקל מוגבל בלבד. אכן, זוהי ההסכמה שבעובדות כתב-האישום והן מרמזות, כי הנאשם היה "איש קש" של אדם אחר בפועלו העברייני (עובדה 2: "ניכה הנאשם בהוראתו של אחר ובהנחיתו"). יחד עם זאת, גם התנהגות שכזו מחייבת ענישה מרתיעה כדי למנוע את שיטת הפעולה העבריינית, שבמסגרתה פועלים עבריינים באמצעות אחר, גוזלים מקופת המדינה, אשר נמצאת וידיה על ראשה ובלא ש"איש הקש" מסגיר את אותו אחר ומוביל למיצוי הדין עמו.

עמד על כך, בית המשפט ברע"פ 4791/08 **נפתלי כהן נגד מדינת ישראל** (9.2.09):

"אדם המאפשר במודע כי יעשה בו שימוש כ"איש קש", היינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תופנה האצבע המאשימה, מה לו כי ילין על ש"תוכניתו" התגשמה? אוסיף, כי נראה שחלק נכבד מהסיבה בשלה יוחסו עבירות אלו במלואן למבקש ולא לאחרים היית התנהלותו שלו עצמו בחקירות המשטרה כאשר סרב להצביע על רבי כעל הגורם מאחורי החברה ונטל את האחריות על כתפיו".

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות (במ/1) בעבירות רכוש, סמים ואלימות, אך הוא **מעולם לא ריצה עונש מאסר** בפועל מאחורי סורג וברית. אין חולק, כי אין דינו של מי אשר רגיל לשהות מאחורי סורג וברית, היוצא ובא את שערי הכלא, כדינו של מי אשר זו לו הפעם הראשונה שהוא נדון לעונש שכזה.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות אינו רובץ לפתחה של המאשימה, נוכח השתלשלות האירועים אשר פורטה ביד ב"כ המאשימה (עמוד 2 לטיעוניה): **הנאשם ביצע את העבירות בשנת 2014, הוא נחקר לראשונה ביוני 2015, מאז לא אותר ולא ניתן היה לקדם את החקירה בעניינו.** לאחר מכן, כשאוותר שוב נחקר בתאריך 25.5.17, התיק הועבר ליחידה המשפטית בתאריך 25.6.17, בתאריך 5.8.17 נשלח לנאשם מכתב יידוע וכתב-האישום הוגש בתאריך

26.10.17. ואכן, עיון בהודעתו של הנאשם מיוני 2015 (במ/9) מלמד, כי הוא הכחיש את המיוחס לו באופן מלא (עמוד 4 שורה 18 והלאה) ולפיכך כפי הנראה היה צורך להמשיך ולגבות את אמרתיו. והנה, בהודעת הנאשם מנובמבר 2016 ניתן למצוא כי הוא מאשר (במ/11): "ש: מאז 16.9.15 אני מנסה ליצור אתך קשר בפלאפון...ת: לפעמים אין לי קליטה בעבודה גם בבית...אבל לפעמים כן הייתי רואה שיש לי שיחות ממך אבל בגלל שהייתי מיואש מהמצב **רציתי כאילו להתנתק ממה שקרה לי במע"מ אז לא התייחסתי לצלצולים שלך**..." (עמוד 2 שורות 4 - 11). אפנה בעניין זה גם לרצף זיכרונות הדברים שמתארים את ניסיונות האיתור הבלתי צליחים של הנאשם (במ/10).

הנאשם נשלח אל שירות המבחן לקבלת חוות דעתו והתקבלו התסקירים הבאים:

התסקיר הראשון מאוקטובר 2021 תאר את נסיבות חייו: נשוי אב לשלושה (בינתיים נולדה לו תינוקת נוספת) עובד לפרנסתו, גדל במשפחה בהעדר דמות אב תומכת, החל שימוש בסמים מגיל 22. הרושם שהתקבל שהוא מטשטש וממזער את התמכרותו לסמים. הוא שולב בהליך גמילה, מסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיון מסמים. הוא הביע רצון לערוך שינוי באורחות חייו בעניין זה. בכל הקשור לביצוע העבירות לא נטל אחריות מלאה. נוכח הרצון למצות את ההליך הטיפולי בכל הנוגע לשימוש בסמים התבקשה דחייה בת 4 חודשים.

התסקיר השני מאפריל 2022 מסר כי הוא המשיך את ההליך הטיפולי, מסר בדיקות שתן ניקיון מסמים, אך נמסר כי בעניין זה הוא "**נמצא בראשית דרכו בתהליך הטיפולי**" (עמוד ראשון שורה אחרונה). התקבל הרושם כי להליך המשפטי אפקט מרתיע. ההמלצה היא להעמידו במבחן ולהסתפק בענישה בדרך של "צ, מע"ת והתחייבות.

בכל הכבוד, איני יכול לאמץ את המלצות התסקיר לענישה, אשר אינן מתיישבות עם האינטרס הציבורי ואין בו נתון המוביל לסטייה ממדיניות הענישה הנוהגת מפאת שיקולי שיקום, שהרי צוין בתסקיר האחרון, כי גם ביחס לבעיית השימוש בסמים הוא נמצא בראשית התהליך הטיפולי.

ואציין, כי אין לך שיקום מוכח בעבירות מס שכאלה, אלא כזה הכולל השבת המחדל ולו את חלקו.

מנגד: הנאשם הורשע בעקבות הודאתו וחסך זמן ציבורי.

הוצגו ראיות המלמדות על **קושי כלכלי**, כגון שהנאשם ומשפחתו גרים בדירה בשכירות חודשית של 1,600 ₪ (במ/2), שנפתחו נגדו הליכי חדלות פירעון (במ/4) ששכרו החודשי לאחר ניכוי ההוצאה לפועל כ - 2,400 ₪ (במ/8). קושי כלכלי זה הינו אחד השיקולים הרלוונטיים בעת שבית-המשפט שוקל את היקף הקנס אשר יוטל על הנאשם.

הוצגו נתונים אישיים נוספים, כגון שהוא נשוי לאישה תושבת האזור, העושה מאמצים לקבל אישור שהייה או תושבות בישראל, ובשל כך הוא זה שמגדל את ארבע בנותיו הקטנות, המקבלות את חינוכן בישראל (במ/3)(במ/5) (במ/6) שהאחרונה בהן - תינוקת שנולדה בחודש פברואר 2022 (במ/7).

יחד עם זאת, יש לזכור, כי הנאשם עצמו **הוא שהעדיף את טובתו של האחר**, שאותו בחר שלא להסגיר, על פני טובת משפחתו ועליו להביא בחשבון, כי הוא זה שהותיר את מלוא האשמה לרבוץ רק על כתפיו.

הנאשם במילותיו האחרונות אמר:

ב"כ הנאשם טענה, כי המאשימה אינה נוהגת למצות את הדין עם כל אותם אנשי קש והציגה מספר דוגמאות של כתבי-אישום כתמיכה לטענה זו, ואולם אין לדעת מה היו כלל הנסיבות ביחס לאותם מקרים, מה היה טיב הראיות שעמדו בפני המאשימה ומעבר לכך, עיון בדוגמאות מלמד, שלהבדיל ממקרו, בכל אותם מקרים הוגשו כתבי-אישום נגד האנשים שהנחו את אנשי הקש במעשיהם, ואילו במקרו, עקב שתיקתו של הנאשם אשר כפי הנראה לא רצה להפליל את שולחו, לא מוצה הדין עמו.

ד. מסקנה:

במסגרת הסדר הטיעון הסכימה המאשימה להגביל את טיעוניה לרף עליון בן 18 חודשי מאסר בפועל ועתרה כי בית-המשפט ישית על הנאשם עונש זה יחד עם ענישה נלווית, ואילו הנאשם עתר להטלת עונש שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם ישלח אל הממונה על עבודות השירות כדי לקבל את חוות דעתו, ונמסרה חוות דעת חיובית, אך איני סבור כי השיקולים שתוארו לעיל מוביל למסקנה, כי יש לגזור את עונשו בדרך זו.

מכלול השיקולים דלעיל מוביל למסקנה, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם כפי המקובל במקרים שכאלה, לענישה בדרך של מאסר בפועל של ממש, משום היקף המחדל שלא הוסר, העדר שיקום מוכח שאינו מאפשר סטייה לקולה ממתחם הענישה ועברו הפלילי. תחילת עלייתו של הנאשם על דרך הישר, ככל שהיא נוגעת לטיפול בסמים והעובדה כי הוא מגדל את ארבע בנותיו הקטנות הם שיקול לקולה מסוים, אשר יקבע את היקף תקופת המאסר בפועל.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, ולשם כך יתייצב הנאשם בתאריך 1.8.22 בשעה 09:00 בבית-הסוהר "הדרים" כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין וזה ובתעודת זהות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת מס מסוג פשע.

ג. קנס בסך 7,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.10.22 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י' סיוון תשפ"ב, 09 יוני 2022, במעמד הצדדים.